

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.486/2024/11.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Horváth Péter, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. október 21.

Az ügy tárgya: csalás büntette

Terhelt(ek): terhelt

Első fok: Dunakeszi Járásbíróság, 20.B.42/2021/94., ítélet,
tárgyalás, 2023. május 22.

Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 7.Bf.552/2023/17., ítélet,
nyilvános ülés, 2024. május 23.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Dunakeszi Járásbíróság 20.B.42/2021/94.

számú és a Budapest Környéki Törvényszék 7.Bf.552/2023/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Dunakeszi Járásbíróság a 2023. május 22. napján kihirdetett 20.B.42/2021/94. számú ítéletével a terheltet csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] miatt mint különös visszaesőt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel – az egy napi tétel összegét 1.200 forintban meghatározva, összesen 120.000 forint – pénzbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Vele szemben 150.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak átváltoztatásáról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezés alapján eljárva a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. május 23. napján meghozott 7.Bf.552/2023/17. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A csalás büntettét [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) alpont, (4) bekezdés b) pont] minősítette. A szabadságvesztés tartamát 2 év 9 hónapra, a közügyektől eltiltást 3 évre súlyosította. A terhelttel szemben elrendelt vagyonekobzás mértékét 72.710 forintra mérsékelte. A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9.B.IV.441/2014/2. számú ítéletében kiszabott 4 hónap szabadságvesztés és a Balassagyarmati Járásbíróság 12.B.298/2015/10. számú ítéletében kiszabott 4 év szabadságvesztés vonatkozásában engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette. Megállapította, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. Kimondta, hogy a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezésben a szabadságvesztés végrehajtási fokozata – helyesen – börtön. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybehagyta.

[3] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített, a felülvizsgálati eljárásban irányadó jogerős tényállás lényege a következő.

– A terhelt a 2019. március 26. napját megelőző napokban a sértett 1-től város 1-ben átvette a Böckmann P10 SP típusú, német rendszámú, 1997. évben gyártott, 600.000 forint értékű lőszállítót és a Böckmann T2V típusú, 1982. évben gyártott, 250.000 forint értékű lőszállítót.

– A sértett és a terhelt megállapodása szerint a terhelt 150.000 forint összegből elintézi a lőszállítók magyarországi forgalomba helyezését, majd visszaadja azokat a sértettnek, mely összeget a sértett a terhelt részére át is adta.

- A terhelt a sértettől átvett összegből csak a Böckmann T2V típusú, 1982. évben gyártott lószállító forgalomba helyezését intézte el, az erre kialakított 90.000 forint részösszegeből, a másikét meg sem kezdte.
- A levizsgáztatott, rendszám 1 forgalmi rendszámmal Magyarországon 2019. március 29. napján forgalomba helyezett lószállítót ezt követően a megállapodás ellenére sem adta vissza a sértettnek, de az már az átvételkor sem állt a szándékában.
- A terhelt a másik lószállító vizsgáztatása, forgalomba helyezése és a lószállítók visszaadása tekintetében a sértettet folyamatosan hitegette. Az átvizsgálás, vizsgáztatás, forgalomba helyezés költsége 77.290 forint volt.
- A sértett hitegetése mellett a terhelt a két lószállítót a sértett tudta és beleegyezése nélkül már 2019. március hónap végén, a megszerzést követően nyomban megvételre ajánlotta a tanú 1-nek, akinek a terhelt ekkor azt állította, hogy a lószállítók az ő tulajdonában vannak. A terhelt megállapodott a tanú 1-gyel az eladásban, ezt követően a lószállítókat átadta neki a város 2, cím 1 szám alatti címén, aki 780.000 forintot fizetett a terheltnek, mely összeg tartalmazta a két lószállító vételárát, az átírás és a még forgalomba nem helyezett lószállító forgalomba helyezésének költségét.
- A tanú 1 a terhelt kérésére a vásárlást követően a Böckmann P10 SP típusú lószállítót a vizsgáztatás érdekében visszaszállította város 3-ba, mivel a terhelt azt állította neki, hogy itt fogja intézni a lószállító forgalomba helyezését.
- A sértett eközben folyamatosan kérte vissza a terhelttől a lószállítókat, végül 2019. április közepén visszavette a Böckmann P10 SP típusú lószállítót, azonban a hozzá tartozó, terhelt részére átadott iratokat és eredeti rendszámokat még akkor sem kapta vissza, míg a körözés alatt álló Böckmann T2V típusú lószállítót a nyomozó hatóság 2019. június 13. napján foglalta le a tanú 1-től.
- A terhelt a sértettnek a két lószállító és az átadott készpénz tekintetében 1.000.000 forint kárt okozott, mely a lószállítók sértett részére történt visszaadása által – 72.710 forint kivételével – megtérült.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozással a terhelt felmentése érdekében.

[5] A védő indokai szerint téves a cselekmény csalás büntetteként történő értékelése. Kifejtette, hogy a terhelt és a sértett között engedménykötelmi jogviszony jött létre, egy vállalkozási szerződés, amelyben a terhelt azt vállalta, hogy a két lószállítót műszaki vizsgára felkészíti, azokat műszaki vizsgára elviszi, a magyar forgalmi engedély kiállítása végett is intézkedik, majd a sértett részére megküldi a törzskönyvet, és a magyar rendszámmal ellátott lószállítókat visszaadja a sértettnek.

[6] Álláspontja szerint a terhelt a szerződést részben teljesítette, az egyik lószállítót levizsgáztatta, a dokumentumokat a sértettnek átadta, azonban a másik lószállítóval kapcsolatban abban állapodtak meg, hogy a sértett a költségek finanszírozását a lószállító eladásából bejövő vételárból rendezi. Megjegyezte, hogy a tanú 1 éppen azért adott kölcsönt a terheltnek, hogy a lószállítókat le tudja vizsgáztatni. A terhelt tisztában volt azzal, hogy nem

ő a lószállítók tulajdonosa, a jármű törzskönyve nem az ő nevére van kiállítva, emiatt nem tudja értékesíteni, ezért a megtévesztés az értékesítéskor nem állt fenn.

[7] Hivatkozott arra, hogy megalapozatlan és logikailag hibás az az ítéleti megállapítás, miszerint a terhelt az egyik lószállítót csupán azért vontatta, javíttatta, vizsgáztatta le, hogy a büntetőeljárás megindulását elodázza, mert korábban már problémamentesen honosított és vizsgáztatott egy tréler. Kifogásolta a bíróságok azon megállapítását is, hogy a terhelt a lószállítók eladásával anyagi haszonra akart szert tenni, mivel a levizsgáztatott lószállító törzskönyvét a sértett nevére állíttatta ki, így azt eladni sem tudta volna.

[8] Sérelmezte, hogy a bíróság minden valóságot nélkülöző elkövetési magatartást tulajdonított a terheltnek, emellett tévesen került sor az elkövetési érték meghatározására is. A terhelt a két lószállítóból az egyiket levizsgáztatta, elvégezte az ezzel kapcsolatos kötelezettségeit, ezért 150.000 forintot kapott a sértett állítása szerint. A terhelt költségeinek levonása után a terhelt tényleges gazdagodása 72.710 forint volt úgy, hogy a lószállító papírjait a sértettnek odaadta. A jármű törzskönyv a sértett nevére volt kiállítva, a terhelt lényegében vevőt keresett a sértett lószállítóira. Önmagában az a tény, hogy a lószállítók rövid ideig nem voltak a sértett birtokában, nem okozott kárt a számára. Sőt, a lószállítók feltalálási helyét végül a terhelt adta meg a nyomozó hatóságnak. A sértett vagyonában kár nem keletkezett, mivel összesen 150.000 forintot fizetett a terheltnek a költségekre és a munkadíjra, amelyért cserébe ő levizsgáztatta az egyik lószállítót. A sértett beleegyezett, hogy a költségek fedezésére egy lószállító értékesítésre kerüljön, egyébként pedig négy lószállító levizsgáztatását tervezték.

[9] Kifejtette, hogy egy alkalomról van szó és nem merült fel olyan bizonyíték, amely miatt a bűnözői életmód alátámasztható lenne, ezért az üzletszerű elkövetés sem állapítható meg.

[10] A Legfőbb Ügyészség BF.1477/2024/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[11] Álláspontja szerint a terhelt tévedésbe ejtette a sértettet, amikor a visszaadás szándéka nélkül vette át a két lószállítót, és rövid időn belül, mint a saját dolgait kínálta eladásra azokat. Kifejtette, hogy a csalás tényállásszerűsége szempontjából annak van jelentősége, hogy az elkövetőnek kezdettől fogva, azaz az adott ügylet létrejöttékor sem volt szándékában az abból következő teljesítés. Csalás esetén ez a meglévő akarat az, amivel a megtévesztés létrejön, melynek következtében a sértett tévedésben lévén, úgy rendelkezik a vagyonáról, ahogy azt egyébként nem tette volna. A tényállás szerint a terheltnek már az átvételkor sem állt szándékában a lószállítók visszaadása, így az ügyben eljáró bíróságoknak a tévedésbe ejtésre vont következtetése helytálló, és az üzletszerűség megállapítására is helyesen került sor.

[12] Mindezek alapján a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.

[13] A Legfőbb Ügyészség átiratára a terhelt észrevételt tett, melyben részletesen cáfolta az ügyészség indítványában írtakat. Hangsúlyozta, hogy a szándéka azért nem lehetett csalás, mert a vállalkozási szerződést részben teljesítette, egy lószállítót a szerződésnek megfelelően honosított. A szerződés teljesítését a sértett szerződésszegése miatt függesztette fel, ami részéről jogszerű magatartás, és nem bűncselekmény volt. Álláspontja szerint a felek polgári jogi vitája büntetőügygé vált, mert a szerződést megszegő megrendelő fizetési kötelezettségét büntető feljelentéssel próbálta menteni.

[14] A Legfőbb Ügyészség BF.1477/2024/4. számú átiratában a terhelti észrevételekre akként nyilatkozott, hogy a korábbi nyilatkozatát fenntartja.

III.

[15] A védő felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[16] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[17] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[18] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[19] Kétségtelen, hogy az indítvány kifogása jogi kifogás, ugyanis arra vonatkozik, hogy a terhelt nem ejtette tévedésbe a sértettet, az értékesítéskor a megtévesztési szándéka hiányzott, így tényállási elem hiányában a felrótt cselekmény nem bűncselekmény.

[20] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét csalás büntettségben [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) alpont, (4) bekezdés b) pont] megállapította.

[21] A Btk. 373. § (1) bekezdése szerint, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz, csalást követ el.

[22] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti a következőket:

– A terhelt a levizsgáztatott, rendszám 1 forgalmi rendszámmal Magyarországon 2019. március 29. napján forgalomba helyezett lószállítót a megállapodás ellenére sem adta vissza a sértettnek, de az már az átvételkor sem állt a szándékában.

– A terhelt a másik lószállító vizsgáztatása, forgalomba helyezése és a lószállítók visszaadása tekintetében a sértettet folyamatosan hitegette. Az átvizsgálás, vizsgáztatás, forgalomba helyezés költsége 77.290 forint volt.

– A sértett hitegetése mellett a terhelt a két lószállítót a sértett tudta és beleegyezése nélkül már 2019. március hónap végén, a megszerzést követően nyomban megvételre ajánlotta a tanú 1-nek, akinek a terhelt ekkor azt állította, hogy a lószállítók az ő tulajdonában vannak.

[23] Az irányadó tényállás szerint tehát a terhelt a sértettől átvett egy 600.000 forint értékű és egy 250.000 forint értékű lószállítót azzal, hogy a szintén a sértett által részére adott 150.000 forint összegből elintézi a lószállítók magyarországi forgalomba helyezését, majd visszaadja azokat a sértettnek. Ehhez képest a terhelt a két lószállítót valójában a visszaadás szándéka nélkül vette át a sértettől, majd azokat – azt állítva, hogy az ő tulajdonát képezik – kínálta eladásra.

[24] Az eljáró bíróság az irányadó tényállás alapján helyesen következtetett arra, hogy a terhelt a sértettet a lószállítók és a pénz átvételének időpontjában megtévesztette, így a csalás elkövetési magatartását megvalósította.

[25] A Kúria rámutat arra, hogy egyfelől a csalás tényállásszerűsége szempontjából (alanyi oldalon) annak van jelentősége, hogy az elkövetőnek kezdettől fogva, azaz az adott ügylet létrejöttékor sem volt szándékában az abból következő teljesítés megtétele. Csalás esetén ez a meglévő akarat az, amivel a megtévesztés létrejön, melynek következtében a sértett tévedésben lévén úgy rendelkezik a vagyonáról, ahogy azt egyébként nem tette volna.

[26] A terhelti tudatra vont következtetés ténybeli. Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akaratí viszonyulása.

[27] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Az elkövető elkövetéskori tudattartalmára valamely, a külvilágban megjelenő fizikai, illetve mérhető (számszaki) tényből lehet következtetni, s mint ilyen, ténykérdés. A tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása közvetett bizonyítás. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés viszont jogi értékelés, amely ekként jogkérdés.

[28] Az irányadó tényállás alapján egyértelmű, hogy a terhelt célja valójában a lószállítók megszerzése volt, azok visszaadása már az átvételkor sem állt szándékában, és azokat röviddel a megszerzést követően, mint saját dolgait kínálta eladásra.

[29] Jelen ügyben az irányadó tényállás tehát tartalmazza a terhelt szándékára vont jogi következtetés ténybeli alapjait.

[30] Az indítványozó kifogásolta az üzletszerű elkövetés mint minősítő körülmény megállapítását.

[31] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[32] A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja kimondja, hogy üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

[33] Az üzletszerűség megállapításának két feltétele: tárgyi oldalon az ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmények megvalósítása, alanyi oldalon pedig ennek révén a rendszeres haszonszerzésre törekvés.

[34] A bűnügyi nyilvántartás adatai szerit a terheltet

– az Esztergomi Városi Bíróság a 2008. szeptember 9. napján jogerős 5.B.120/2007/31. számú ítéletével csalás büntette és más bűncselekmény miatt 1 év 2 hónap börtönre ítélte, büntetése 2011. augusztus 5. napjával tekintendő kitöltöttnek;

– a Budakörnyéki Bíróság a 2008. október 17. napján jogerős 19.B.439/2008/25. számú határozatával csalás büntette és más bűncselekmények miatt 2 év 4 hónap börtönbüntetésre, valamint 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, büntetése 2011. augusztus 5. napjával tekintendő kitöltöttnek;

– a Budakörnyéki Bíróság a 2008. december 30. napján jogerős összbüntetési ítéletével a fenti két határozatot összbüntetésbe foglalta, és az összbüntetés tartamát 2 év 7 hónap 15 nap börtönben határozta meg. A szabadságvesztés utolsó napja 2011. augusztus 5. napja;

– a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. július 9. napján jogerős 13.BK.IX.34018/2010/3. számú összbüntetési ítéletével a fenti két alapítéletet és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 27.B.37217/2008/17. számú, 2009. november 6. napján jogerős ítéletét összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 2 év 11 hónap börtönben határozta meg. A szabadságvesztés utolsó napja 2011. augusztus 5. napja;

– a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2014. április 23. napján jogerős 9.B.IV.441/2014/2.

számú ítéletével a terheltet járművezetés ittas állapotban vétsége elkövetése miatt visszaesőként 1 év próbaidőre felfüggesztett 4 hónap szabadságvesztésre ítélte;

– a Balassagyarmati Járásbíróság a 2015. október 12. napján jogerős 12.B.298/2015/10. számú ítéletével a terheltet 10 rendbeli csalás büntette és más bűncselekmények miatt 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés utolsó napja 2019. március 2. napja. A bíróság ezzel az ítéletével elrendelte a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2014. április 23. napján jogerős 9.B.IV.441/2014/2. számú ítéletével kiszabott 4 hónap, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. A terhelt ebből a szabadságvesztés büntetéséből 2018. június 22. napján feltételes kedvezménnyel szabadult, a feltételes szabadság eredményesen 2019. június 21. napján telt volna el eredményesen.

A terhelt a jelen eljárás alapjául szolgáló cselekményét ennek a feltételes szabadságnak a hatálya alatt követte el.

[35] A fentiekből kitűnően a Balassagyarmati Járásbíróság a 2015. október 12. napján jogerős 12.B.298/2015/10. számú ítéletével a terheltet 2014. szeptember és 2015. január hónapok között elkövetett tíz rendbeli csalás büntette és más bűncselekmény miatt 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint elrendelte a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 9.B.441/2014/2. számú határozatával kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását.

[36] A terhelt ezen ügyben 2015. március 3. napjától a jogerős ítélet meghozataláig előzetes fogvatartásban volt, majd a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetés foganatba vételére került sor, amelyből 2018. szeptember 22. napján bocsátották feltételes szabadságra.

[37] Az üzletszerűség az alanyi oldalon a rendszeres haszonszerzésre törekvést kívánja meg, vagyis azt, hogy az elkövető az ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmények véghezvitelét jövedelemszerző forrásnak tekintse. Ebből a szempontból tehát nem az egyes cselekmények között eltelt hosszabb vagy rövidebb időtartamnak van jelentősége, hanem annak, hogy a cselekmények elszigeteltek, alkalmoszerűek-e vagy azokat a rendszeres haszonra törekvés – mint életmód – összekapcsolja-e (Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.186/2004., BH 2005.88.).

[38] Jelen ügyben ez a helyzet.

[39] A terhelt 2019 márciusában elkövetett cselekményét a fogvatartását követően, a feltételes szabadságra bocsátásának kedvezménye alatt követte el.

[40] A terhelt tehát a felrótt cselekményét megelőzően és szabadulását (rövid idővel) követően is vagyoni elleni bűncselekményeket követett el, ezért esetében a rendszeres haszonszerzésre törekedve történő elkövetés és az üzletszerűség – mint minősítő körülmény – megállapítására törvényesen került sor.

[41] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét csalás büntetőjében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) alpont, (4) bekezdés b) pont] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is.

[42] Az indítványozó kifogásolta a kár összegének megállapítását.

[43] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján pedig a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[44] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi

jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[45] Az ítélezési gyakorlat szerint felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéleti tényállás – amely az elkövetési értéket/kárt rögzíti – kötelezően irányadó. Ehhez képest annak vitatása a bíróság ítéleti tényállást megállapító mérlegelő tevékenységét támadja, amely felülvizsgálati eljárásban kizárt.

[46] Vagyon elleni, pénzügyi bűncselekmények elbírálása esetén az elkövetési érték, a kár, vagy a vagyoni hátrány összege része a történeti tényállásnak, így annak támadása felülvizsgálati eljárásban akkor is kizárt, ha ez minősítésváltozást eredményezne (Kúria Bfv.III.922/2017/9. számú határozat, BH 2018.302.).

[47] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva, a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján a megtámadott határozatot hatályában fenntartotta.

[48] *A döntés elvi tartalma*

Az üzletszerűség az alanyi oldalon a rendszeres haszonszerzésre törekvést kívánja meg, vagyis azt, hogy az elkövető az ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmények véghezvitelét jövedelemszerző forrásnak tekintse. Ebből a szempontból tehát nem az egyes cselekmények között eltelt hosszabb vagy rövidebb időtartamnak van jelentősége, hanem annak, hogy a cselekmények elszigeteltek, alkalmoszerűek-e vagy azokat a rendszeres haszonra törekvés – mint életmód – összekapcsolja-e.

IV.

[49] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[50] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. október 21.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
BÉ